

Rentefordel ved rimelige lån i arbeidsforhold

Oppdatert: 08.01.2019

Rentefordel ved reelle lån i arbeidsforhold er skattepliktig. Et lån regnes ikke som reelt dersom det ikke er forutsatt at det skal tilbakebetales, eller det er forutsatt at tilbakebetalingen skal avregnes mot utdelt utbytte. I slike tilfeller vil lånebeløpet behandles som lønn eller utbytte.

Skattepliktig rentefordel er differansen mellom en normrentesats fastsatt av Finansdepartementet og den renten arbeidstaker selv betaler.

Normrentesatser for 2019:

januar/februar:	2,1 %
mars/april:	%
mai/juni:	%
juli/august:	%
september/oktober:	
november/desember:	

Rentefordelen behandles på samme måte som ordinær lønn. Formålet bak lånet fra arbeidsgiver har ingen betydning, dvs. at fordelene beskattes selv om lånet utelukkende benyttes til yrkesformål som f.eks. kjøp av datamaskin. Den beregnede rentefordelen er fradragsberettiget ved inntektslikningen for den ansatte - på lik linje med øvrige gjeldsrenter på lån. Dette fører til at beskatning av rentefordelen kun finner sted med bruttoskattesatser, dvs. for 2019 maksimalt 24,4 % (8,2 % trygdeavgift og 16,2 % trinnskatt til staten). For 2018 er maksimalsatsen 23,6 % (8,2 % trygdeavgift + 15,4 % til staten i trinnskatt).

Det beregnes ikke rentefordel av kortsiktige lån som ikke overstiger 3/5 av grunnbeløpet i folketrygden på utbetalingstidspunktet (dvs. ikke årgjennomsnittet). For perioden 1.5.2018 til 30.4.2019 utgjør dette kr 58 130. Med kortsiktige lån menes lån der tilbakebetalingstiden ikke overstiger ett år.

Fordelen vil heller ikke bli beskattet dersom arbeidsgiver yter lån på samme vilkår utenfor arbeidsforholdet, for eksempel dersom arbeidsgiver er en bank som driver ordinært utlån av penger. Skattefriheten i disse tilfellene forutsetter likevel at arbeidstakeren ville vært berettiget til å kunne ta opp et slikt lån.

I en bindende forhåndsuttalelse, *BFU 04/07*, vurderte Skattedirektoratet en ordning med rimelig lån i arbeidsforhold, hvor det ytes lån til en ansatt via en tredje part. Den tredje parten var en allianse bestående av ulike finansinstitusjoner. De involverte partene i alliansen var forpliktet til å yte lån til arbeidstakerne i alliansen. Lånet ble således ikke ytt av den enkelte arbeidsgiver, men av en av finansinstitusjonene i alliansen. Lånet ble ytet på markedsvilkår, men renteomkostningene ble delt mellom arbeidstaker og arbeidsgiver. Arbeidstaker betalte en rente tilsvarende normrentesatsen, mens arbeidsgiveren dekket det overskytende. Skattedirektoratet kom til at dette var en ordning med rimelig lån i arbeidsforhold, som var skattefri for den ansatte.

Normrentesatsen for 2018 er som følger:

januar/februar:	2,2 %
mars/april:	2,2 %
mai/juni:	2,2 %
juli/august:	2,1 %
september/oktober:	2,1 %
november/desember:	2,1 %

For mer informasjon kontakt:

Arntfinn Sørensen

Advokat/Director

+47 4063 9291

Om KPMG

Hold deg oppdatert

Redaktør for Verdt å vite

